

D E C I Z I E

cu privire la respingerea recursului

declarat de BC ”MAIB” SA,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de BC „MAIB” SA către Suslari Ivan privind încasarea datoriei,

împotriva încheierii Judecătoriei Soroca sediul Florești din 8 mai 2026,

Dosarul nr.2r-242/26
PIGD nr. 2-26084667-03-2r-21072026

Prima instanță: Judecătoria Soroca sediul Florești (judecător D.Devder)

10 septembrie 2026, mun. Bălți

Textul corespunde originalului

Examinând, fără citarea părților, recursul declarat de BC ”MAIB” SA

Curtea de Apel Nord, în completul compus din:
Elena Grumeza*, Președinte,*
Natalia Costaș,
Ivan Parii, *judecători*

a constatat:

ÎN FAPT

La 3 iulie 2026 BC „MAIB” SA a înaintat cerere de chemare în judecată către Suslari Ivan încasarea datoriei aferente contractelor de credit nr. MB26700184308/800 din 12 ianuarie 2026, nr. MB26700184966/800 din 14 ianuarie 2026 și nr. MB26700187924/800 din 23 ianuarie 2026, în mărime totală de 201 264,91 lei, compensarea taxei de stat în mărime de 6 587,92 lei, a taxei de timbru în mărime de 200,00 lei și a altor cheltuieli judiciare suportate pe parcursul examinării cauzei.

Concomitent cu depunerea acțiunii principale, reclamantul a formulat cerere de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, solicitând instituirea sechestrului asupra bunurilor și mijloacelor bănești care aparțin cu drept de proprietate pârâtului, inclusiv asupra celor aflate la alte persoane, în limita valorii pretențiilor din acțiune, respectiv în sumă de 201 264,91 lei.

În susținerea cererii de aplicare a măsurilor de asigurare reclamantul a invocat că pârâtul a beneficiat de trei credite bancare, iar la momentul încheierii contractelor ar fi declarat venituri suficiente pentru executarea obligațiilor de plată conform graficelor stabilite de părți. Deși pârâtul și-a asumat obligația de rambursare lunară a creditelor, de achitare a dobânzilor, comisioanelor și altor plăți aferente, acesta a admis restanțe, împrejurare care, în opinia băncii, ar crea o bănuială rezonabilă că pârâtul se eschivează intenționat de la executarea obligațiilor contractuale.

Reclamanta a arătat că datoria solicitată spre încasare ar depăși semnificativ indicatorul salariului mediu lunar pe economie, că mărimea datoriei se majorează zilnic prin calcularea dobânzilor și penalităților, iar creditele acordate nu sunt garantate prin gaj, ipotecă sau fidejusiune, circumstanță care, în viziunea reclamantei, ar spori riscul nerecuperării creanței în cazul neaplicării unei măsuri asiguratorii.

De asemenea, reclamanta a menționat că prin reclamațiile expediate pârâtului a solicitat rambursarea anticipată a creditelor și achitarea integrală a datoriei, însă suma restantă nu a fost achitată. În continuare, banca a indicat că pârâtul nu ar răspunde la apelurile colaboratorilor băncii, nu ar informa creditorul despre motivele neachitării plăților lunare și ar putea întreprinde acțiuni de înstrăinare a bunurilor, cu scopul de a se eschiva de la executarea unei eventuale hotărâri judecătorești.

Reclamantul a invocat inclusiv existența unui alt litigiu civil privind încasarea datoriei, în care pârâtul ar avea calitatea de parte, susținând că această împrejurare ar demonstra existența unor angajamente patrimoniale față de alți creditori și ar crea riscul ca, în lipsa sechestrului, eventualele sume rezultate din valorificarea bunurilor pârâtului să fie distribuite altor creditori.

Reclamantul a susținut că nu poate identifica în mod direct bunurile deținute de pârât, invocând limitările ce rezultă din regimul protecției datelor cu caracter personal. Totodată, a apreciat că solicitarea de instituire a sechestrului poate fi formulată fără individualizarea exactă a bunurilor, urmând ca identificarea acestora să fie realizată de executorul judecătoresc în cadrul executării măsurii asiguratorii.

Susține că neaplicarea sechestrului ar putea crea dificultăți sau chiar imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești de admitere a acțiunii.

Solicită BC ”MAIB” SA aplicarea sechestrului asupra bunurilor și mijloacelor bănești care aparțin cu drept de proprietate pârâtului Suslari Ivan, în limita valorii pretențiilor din acțiune, respectiv în sumă de 201 264,91 lei.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

Prin încheierea Judecătoriei Soroca sediul Florești din 6 iulie 2026 s-a respins cererea BC ”MAIB” SA privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

La 16 iulie 2026 BC ”MAIB” SA a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Soroca sediul Florești din 6 iulie 2026, solicitând casarea încheierii.

TERMENUL DE DECLARARE A RECURSULUI

Potrivit art.425 Cod de procedură civilă, Termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Conform art.181 Cod procedură civilă,

(1) Încheierea privind asigurarea sau neasigurarea acţiunii poate fi atacată cu recurs.

(2) Dacă încheierea de asigurare a acţiunii a fost emisă fără ştirea recurentului, termenul de depunere a recursului se calculează din ziua în care persoana interesată a aflat despre pronunţarea încheierii.

Din materialele cauzei rezultă că încheierea contestată a fost emisă la 6 iulie 2026, fiind expediată recurentului la 6 iulie 2026. Recursul a fost declarat la 16 iulie 2026, ceea ce denotă respectarea termenului legal de declarare.

ARGUMENTELE RECURENTULUI

În motivarea recursului a invocat că este eronată afirmația instanței precum că cererea este neîntemeiată, or, Banca a argumentat necesitatea aplicării măsurilor de asigurare prin faptul că pârâtul se eschivează cu rea credință de la onorarea obligațiilor contractuale, pârâtul nu întreprinde măsuri în vederea achitării datoriei. Astfel probabilitatea recuperării datoriei în cazul unei eventuale hotărâri adoptate în favoarea băncii scade considerabil sau chiar face imposibilă recuperarea datoriei, dacă nu vor fi întreprinse măsuri în vederea asigurării executării acesteia. Mai mult ca atât, creditele acordate sunt neasigurate cu garanții.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

Articolul 427 Cod de procedură civilă

Instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept: a) să respingă recursul şi să menţină încheierea.

Articolul 426 Cod de procedură civilă

(3) Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

Articolul 428 Cod de procedură civilă

(1) Decizia instanţei de recurs emisă după examinarea recursului împotriva încheierii rămîne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanţei la data emiterii.

Articolul 174 Cod de procedură civilă

(1) La cererea participanţilor la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărîrea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărîrii judecătoreşti.

Articolul 175 Cod de procedură civilă

(1) În vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept:

a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pîrîtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane.

Articolul 177 Cod de procedură civilă

(1) În cererea de asigurare a acţiunii se indică motivele şi circumstanţele pentru care se solicită asigurarea acţiunii.

(2) Cererea de asigurare a acţiunii se soluţionează de către judecătorul care examinează cauza în ziua depunerii, fără înştiinţarea pîrîtului şi a celorlalţi participanţi la proces. Dacă cererea de asigurare a acţiunii este depusă concomitent cu cererea de chemare în judecată, aceasta se soluţionează în ziua emiterii încheierii privind acceptarea cererii de chemare în judecată, fără înştiinţarea pîrîtului şi a celorlalţi participanţi la proces.

(3) Judecătorul pronunţă o încheiere motivată privind asigurarea sau neasigurarea acţiunii.

Articolul 118 Cod de procedură civilă

(1) Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

APRECIEREA INSTANȚEI

Analizând materialele cauzei în raport cu norma legală relevantă speței, completul de judecată consideră necesar de a respinge recursul, din considerentele ce urmează.

Instanța de recurs notează că asigurarea acțiunii civile este instituția de drept procesual civil care constă dintr-o serie de măsuri silite, temporare şi urgente, ce pot fi aplicate de instanță, la cererea părții interesate, cu scopul de a asigura o bună finalitate a procesului civil, și anume, executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive.

Asigurarea acțiunii civile fără dubii reprezintă o imixtiune în drepturile uneia dintre părțile aflate în litigiu. Astfel, este necesar ca acest instrument, deși deosebit de util, să fie aplicat cu atenție pentru a evita ingerințe lipsite de necesitate sau chiar abuzive în drepturile celeilalte părți. Această sarcină, deși primar revine participanților aflați în litigiu – să nu înainteze cereri abuzive de asigurare a acțiunii – doar cu scopul de a crea prejudicii celeilalte părți, însă în final instanța de judecată apreciază necesitatea aplicării măsurilor de asigurare.

Pentru a admite solicitarea participantului și a aplica măsura de asigurare, instanța urmează să verifice dacă sunt suficiente probe şi argumente că aplicarea măsurilor de asigurare corespunde scopului prevăzut de lege, adică să asigure executarea efectivă a unei viitoare hotărâri și că măsura solicitată este în concordanță cu obiectul acțiunii.

Reclamantul a solicitat asigurarea acțiunii prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile, imobile, asupra mijloacelor bănești ale pârâtului în limita valorii acțiunii.

Pornind de la normele legale care reglementează asigurarea acţiunii, Colegiul constată că această instituţie este condiţionată prioritar de justificarea scopului acestei măsuri.

În sensul normelor enunţate este de înţeles că instanţa urmează să stabilească necesitatea aplicării măsurilor de asigurare. Această necesitate poate rezulta din pericolul

de dispariţie, degradare, înstrăinare sau risipire a bunului, proastă administrare a averii etc. De asemenea, la aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, este necesar de verificat raţionalitatea şi temeinicia cerinţelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare, probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asigurătorii.

Drept urmare, examinând cererea de asigurare a acţiunii, este important, în fiecare caz concret, să fie verificat obiectul şi temeiul acţiunii principale, să fie determinată natura litigiului, verificate argumentele reclamantului referitoare la acţiunile cu rea-credinţă ale pârâtului, care ar putea pune obstacole în privinţa executării viitoarei hotărâri judiciare. Totodată, este necesar de stabilit asigurarea unui echilibru între interesele părţilor interesate, precum şi în ce măsură modalitatea de asigurare a acţiunii solicitate e în corelaţie cu obiectul acţiunii înaintate şi dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

Raportând conținutul cadrului legal ce guvernează speța prin prisma situației din cauza dată, Colegiul Civil conchide că prima instanță argumentat și justificat a respins cererea formulată de BC „MAIB” SA privind asigurarea acțiunii.

Recurentul argumentează necesitatea aplicării măsurilor de asigurare prin comportamentul pârâtului privind neonorarea obligațiilor de a stinge datoria în mărime de 92990,21 lei aferentă contractelor de credit nr.71794 din 13.01.2022 în sumă de 88316,55 lei și nr.74422 din 31.01.2022 în sumă de 4 673,66 lei.

La acest capitol Colegiul notează că neachitarea de către intimat a împrumutului constituie temei de adresare în instanța de judecată cu acțiune civilă pentru stabilirea datoriei și recuperarea acesteia și nu este suficientă pentru aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Instanța de recurs apreciază declarativ argumentul că la devenirea definitivă și irevocabilă a eventualei hotărâri judecătorești de admitere a acțiunii, intimatul se va eschiva de la executarea acesteia, că recurentul se va confrunta cu dificultăți la executarea hotărârii. Or, existența datoriei intimatului față de recurent încă urmează a fi constatată de către instanța de judecată la examinarea fondului cauzei.

Astfel, imposibilitatea executării hotărârii judecătorești sau apariția eventualelor dificultăți la executarea hotărârii n-a fost probată. De altfel, recurentul n-a prezentat dovezi care să confirme că există pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunurilor intimatului.

Distinct de cele enunțate, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu constituie temei de casare a încheierii contestate, de aceea recursul declarat de BC”MAIB”SA se respinge, cu menținerea încheierii Judecătoriei Soroca sediul Florești din 6 iulie 2026.

Conducându-se de prevederile art.427 lit.a) Cod de procedură civilă,
COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

DECIDE:

Respinge recursul declarat de BC ”MAIB” SA.

Menține încheierea Judecătoriei Soroca sediul Florești din 6 iulie 2026, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de BC „MAIB” SA către Suslari Ivan privind încasarea datoriei.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte **Elena Grumeza**

Judecători **Natalia Costaș**

Ivan Parii